

ÖSSZEFOGLALÁS.

A gyanúokok rendszere.

Könyvem előző részeiben találtuk meg mindazokat az adatokat és jelenségeket, amelyek a bűnügyek nyomozásánál felmerülnek, és azokat a módokat, amelyekken a nyomozás adatait, a büntettek nyomait felkutatni és megőrizni kell. Igen természetes, hogy valamennyi jelenség, valamennyi nyom ugyanegy bűnügyben nem fog mindig előfordulni; körülbelül ki van zárva, hogy a nyomozó csendőr ugyanabban az ügyben és minden ügyben a helyszínen megtalálja a tettes által ott felejtett dolgokat, s hogy lábnyomot is, ujjnyomot is, vagy egyéb nyomot is találjon, tanukra is akadjon, akik az eset egész lefolyását látták, sőt hogy még a bűnjelet meg is találja a tettesnél!

Ez lehetetlen és lehetetlent a csendőrtől senki nem követel. Így tehát a legtöbb esetben minden iparkodás mellett azoknak a dolgoknak, amelyekről e könyvben szólottam, csak egy része fog a nyomozó csendőr rendelkezésére állani. A fontos azonban az, hogy mindazt, amit egybegyűjtöttem, fel tudjuk helyesen használni, azaz oly módon tudjuk rendbe szedni és egybeállítani, hogy azokból helyesen következtessünk arra, hogy ki lehetett a büntett elkövetője. A nyomozás során egybegyűjtött adataink, a büntett nyomai valamely egyén cselekvésére mutat-

nak; azért hívják őket *gyanuokoknak*, mert valaki ellen gyanura adhatnak okot. Ha már most adataink, a büntett nyomai összeegyeznek, s ennek alapján valamennyi gyanuok egy egyénhez vezet: megtaláltuk a tettest s ezzel feladatunk be van fejezve.

Ebben az összefoglaló részben tehát arról van szó, hogy a nyomozás alatt egybegyűjtötteket miképp kell egybeállítanunk s megvizsgálnunk, hogy a büntett tettesét kiderítsük.

Előre bocsátok két megjegyzést:

Először : nincs a nyomozásnak oly csekélynek látszó adata, hogy annak ne legyen fontossága és hogy ezt figyelmen kívül lehessen hagyni. Sokszor egy és más gyanuok oly könnyűnek látszik, mint a pehely, de a sok gyanuok együttségében ólomkő gyanánt nehezedik a tettesre. Nem szabad tehát azt mondani sohasem, hogy ez vagy az úgy sem bizonyít semmit, mert ha közelebbről szemügyre vesszük s ha egyéb gyanuokokkal összeegyeztetni megkíséreljük: a többivel együtt annak is meg van a maga jelentősége s olykor több, mint eleve hittük volna.

Másodszor : a nyomozásnál mindent a legszigorubb becsületességgel és igazságszeretettel kell megnézni. Semmit sem szabad tulozni az eredmény érdekében és semmit sem szabad elhallgatni. Megesik, hogy számtalan adat szól a tettes bűnössége mellett, de egy adat sem egyezik azzal, hogy ő a tettes. Vétkes hiba ezt elmellőzni, elhallgatni és ennek dacára erőltetni a dolgot, mert lehet, hogy ez az egy adat egészen új, helyes irányba és az igazi tetteshez fog vezetni. Már pedig sokkal jobb, ha idejekorán látjuk be, hogy tévuton voltunk, mint ezt a tévutat erősítgetni s magunkat jobb tudomásunk ellenére áltatni, s valakire vagy valamire valótlant reáfogni, reáerőszakolni, csak azért, hogy látszólag eredményt tudjunk felmutatni. Az ilyen *eredmény* az ügy további folyamán, az ítélőbíró előtt egyenesen a nyomozás *kudarca* lesz!

A tettes ellen irányuló gyanúokok avégből, hogy azokat feldolgozzuk s átvizsgáljuk és ennek alapján kiderítsük a tettest, három főcsoportra oszthatók és pedig :

- I. A büntett körülményeire,
- II. A büntett előzményeire s
- III. A büntett következményeire.

E három csoportba tartozó adatokat külön-külön fogom tárgyalni, illetve egybeállítani.

I. A büntett körülményei.

Ha arra keresünk feleletet, hogy az előttünk álló büntettet ki követte el, legelőször azt kell tudnunk, hogy tulajdonképen *mi lett elkövetve*, mert az első kérdés az, hogy *ami* el lett követve, azt *ki* követhette el *úgy, amint* az el lett követve. A büntett elkövetésének *mikéntjéből, módjából* következtetve, arra nézve, hogy ki lehet a tettes, felvilágosítást adnak a következők :

I. *A tettes nyomai a helyszínen* és pedig :

a) *A büntett elkövetésére szolgált és a tett helyszínen talált eszközök*, amelyek a dolog természeténél fogva minden büntettnél különbözők. Ölési cselekményeknél az ölő, sebesítő fegyverek, a betörőszerszámok, tolvajkulcsok tartoznak ide. De ide kell sorolnunk p. o. mérgezésnél a pohárban visszamaradt mérget, pénzhamisításnál a műhelyben lefoglalt hamisító eszközöket. Ezekből a legelső következtetés arra irányul, hogy az kitől származhatik? Mit lehet belőle következtetni a tettesre? Ki adhat arra felvilágosítást, hogy az kinél volt látható?

b) *A helyszínen talált szorosabb értelemben vett nyomok* és pedig azok, amelyek a tettestől származtak s így reá mutatnak az ő jelenlétére. Ezeket különösen a helyszíni szemléről szóló részben tárgyaltam, ú. m. a helyszíni ujjnyomok, lábnyomok, kéznyomok, hara-

pási nyomok (p. o. a tettes valamit enni kezdett s fogai nyomai ott maradtak), amelyek magától a tettestől eredtek, továbbá oly nyomok, amelyeket valamely a tettel összefüggésben volt dolog hagyott vissza, mint botok vagy szerszámok nyoma, állatok nyoma: lónyom, kutyanym, végül kocsi, kerékpár vagy más szállítóeszköz nyomai. Ezek megőriztetvén, vagy felvétetvén, további kérdés, hogy kire bizonyítható reá, hogy ezek tőle származnak?

c) *A tettes hátrahagyott tárgyai*, amelyek nem szolgáltak a büntett elkövetésének eszközéül, hanem a tettes véletlenül vagy a sietségben, vagy más okból, p. o. különösen babonából hagyta őket ott. Ilyenek: a tettes valamely ruhadarabja, amely legtöbbször társadalmi állására, foglalkozására vagy olykor faji (nemzetiségi viselet) származására ad felvilágosítást, továbbá hajszálak, szivar vagy ételmaradékok, esetleg a babonából visszahagyott bélsár.

2. *A tettes tulajdonságai*, illetőleg azok a körülmények, amelyekből a tettes bizonyos tulajdonságaira lehet következtetni, még pedig:

a) *A tettes testi képességei*; a tett elkövetési módjából következtethetünk a tettes testi alakjára, nagyságára, pl. ha kis nyiláson mászott be, vagy valahová fel kellett érnie, avagy valami különös ügyességgel kellett bizonyos pontot megközelítenie; továbbá a testi erejére, esetleg arra, hogy a tettes nem végezhette el a büntettet egyedül, hanem többeknek kellett lenniök; végül a lábnyomokból következtethetünk a tettes természetére is;

b) *A tettes ismeretei*, különösen pedig kézi vagy szellemi ügyességei. Első helyen állnak a tettes helyi ismeretei, amelyeket a büntett elkövetési módja árul el: ismernie kellett a be- és kijáratokat, az utakat a helyeket, ahol pl. lopásnál a keresett dolgokat megtalálja. Ahol a tettes bizonyos sajátos kézi ügyességgel hajtotta végre a tettet, ott foglalkozására lehet

következtetni. Pl. betörésnél a lakatosra, asztalosra, bádogosra, pénzhamisításnál a fényképészre, ölési cselekményeknél a fegyverforgató katonára, a késhez szokott hentesre vontak már nem egy ízben következtetést. Különös szellemi képességek nyomra vezethetnek a nagyszabású szélhámosoknál, csalóknál, akiknek nem egyike több nyelvet beszél s a nagyobb műveltséghez tartozó dolgokkal is sokszor tisztában van;

c) *a tettes jelleme.* A tett elkövetési módjából végül következtethetünk a tettes jellemére, esetleg lelki tulajdonságaira, mint megfontoltság, határozottság, kegyetlenség, ravasz számítás, avagy a már szokásos bűnözésre, viszont más esetekben a meggondolatlanságra, fiataloknál az éretlen, gyerekes csíny-szeretetre. Bizonyos bűntetteknel, mint az emberölés, felismerhetjük, hogy az hirtelen bosszu műve-e, viszont pl. mérgezésnél, hogy hosszan előkészített ravasz tervelő, betöréseknél, vasuti, szállodai lopásnál, hogy régi szakavatott bűnös-e a gyanúsított? Más lopásnál pedig, pl. cukor, játékszerlopásnál, hogy gyerek keze nem működött-e közre? Ezek a következtetések sokszor nagyon fontosak, de óvatosan kell ezeken elindulni, mert mindennapi tapasztalat, hogy az ember nagyon sokszor nem úgy néz ki, mint amilyen.

3. *a tanúk.* Ezekről tudjuk meg, hogy :

- a) milyen volt a tettes külseje?
- b) ki vagy mi volt a tettel a helyszínén vagy annak táján?
- c) mit szólt vagy mondott a tettes?
- d) mit mondtak mások a tettesnek?

Itt csak azt hangsúlyozom még, hogy a tanúk által előadottakat mindig szigorúan ellenőrizni kell az összes többi adattal és *csak akkor hinni a tanúknak, ha a többi adat is támogatja előadásukat.*

II. A büntett előzményei.

Amint a természetben is minden jelenséget valamely más jelenség előz meg, pl. a nagy meleg, a szél, a borus ég, a villámlás és mennydörgés előzi meg az égi háborút, úgy az ember lelki életében is bizonyos lelki folyamatok következménye a büntett. Ha tehát arra keresünk feleletet, hogy *ki* követte el a büntettet, arra is feleletet kell keresnünk, hogy milyen lelki állapotnak a következménye lehet az elkövetett büntett.

E célból két irányban kell puhatolnunk és pedig:

1. *a büntett indoka* után. Evégből tisztáznunk kell hogy:

a) *kinek lehetett oka a büntettet elkövetni?* Itt vissza kell mennünk először is arra, hogy voltak-e olyan állapotok és körülmények a tettesnél vagy körülötte, amelyek a tettet arra indították, hogy a bűn útjára lépjen, mint pl. a rajta elkövetett sértés, szegénység, nyomor, hitelezők szorongatása, valami közös titok ismerete, rossz társaság, erkölcstelen környezet, elhanyagolt nevelés, részegeskedés, mások reábirása stb. Ha a tettes körülményeit ismerjük, további feladat annak az átgondolása, hogy mi lehetett a büntett oka? Bűnözési okok gyanánt sorolhatjuk fel a következőket: önzés, birvágy, fösvénység, önfenntartási ösztön, utánzási ösztön, becsületérzés, hatalmi vágy, vakmerőség, szégyen, harag, bosszuvágy, elkeseredés, féltékenység, gyűlölet, irigység, félelem, káröröm, lustaság (gondatlanságnál), élvezetvágy, aljasság, nemivágy. Kérdés tehát minden egyes esetben, hogy az a bűnözési ok, amely a tettben felismerhető, meglehetett-e a tettesben a tettet megelőzőleg;

b) *kinek lehetett célja a büntettet elkövetni?* A büntettes, kit valamely ok készítetett a büntett elkövetésére, valami célból követte azt el. Ez a cél min-

den büntettnél más és más lehet, de megfelel egyfelől a tettes lelkületének, jellemének, másrészt annak az oknak, amely a büntett szülője volt. Ha pl. a tettes áldozatát megölte, de a nála levő nagyobb pénzösszeget, ékszereket nem bántotta: ennek az oka a bosszuvágy kielégítése lehetett, s célja csak az emberölés, de nem a rablás is;

c) *elmebetegség* lehetett a büntett indoka ott, ahol sem az okot, sem a célt nem lehet óvatos és pontos kutatás után sem megtalálni. Ide tartoznak: 1. *az öntudat zavarai: az álomittasság*, (egy egyén azt álmodta, hogy a ház ég a feje fölött és gyermekét kidobta az ablakon, hogy megmentse); a *holdkór* (alvajárás, midőn p. o. egy nő holdkóros sétatái alatt lopkodott); a *hypnosis* (az elaltatott egyénnel más valaki követtetett el büntettet) s a *suggestálás* (midőn valaki a másik lelkét teljesen lenyügözve, bírja rá büntettekre); — 2. *az elmetehetség megzavarása: a búskomorság*, amely erőszakos büntettekben tör ki, (p. o. a családirtó apák); a *mánia*, amelynek jellemző esetei a pyrománia és kleptománia, (a beteg gyűjtogatásban vagy lopásban kéjes örömet lel), végül az *őrület*, vagy *téboly*, amidőn a beteg teljesen észvesztett; ennek különös esetei az üldözési téboly (hatóságok s a bíróságok zaklatása); 3. *kétes elmeállapotok: a gyengeelméjűség vagy bárgyúság*, amely a teljes állatias viseletben nyilvánul vagy hülyeségben; az ilyen egyén sokszor p. o. öl, de nem képes felfogni, hogy ölni nem szabad; a *nyavalyatörés* (epilepsia) s a nőknél a *hysteria*, amely görcsök, rángatózásokban nyilvánul s annak ideje alatt az egyént beszámíthatatlanná teszi és büntettekre ösztönzi; 5. *a nemi élet zavarai*, amelyek a szemérem elleni büntettnél fordulnak elő, de más büntettnek is lehetnek okozói. Ide tartozik mindenekelőtt a nemi érzés túltengése, amely férfiaknál (*satyriasis*) s nőknél is (*nymphomania*) előfordul, s a mértéktelen

közösülésben nyilvánul és szemérem elleni büntet-
tekre izgat. További esetei azok, amidőn oly csele-
kedetek, amelyek másnak fájdalmat okoznak, a nemi
élet zavarában szenvedőnek kéjt okoznak. Orvosi el-
nevezésen ezek : *sadismus* (a beteg abban leli a nemi
kélj kielégítését, hogy a nőt bántalmazza, megsebe-
síti, vérét veszi s így esetleg megöli, mint kéj-
gyilkos); a *masochismus* (az előbbi fordítottja : az
okoz neki kéjt, hogy a nő őt kínozza és sanyargatja);
fetisismus (a kéjérzet bizonyos tárgyakhoz : p. o. női
haj, cipő, ruha van kötve s a beteg csak úgy képes
kéjkielégítést szerezni, ha ezekhez hozzájut, tehát
ellopja); a *bestialitás* (állatokkal való fajtalanko-
dás); a *homosexualitás* (férfi csak férfivel, nő csak
nővel képes kéjelegni), végül az *exhibitionismus* (a
szeméremtest megmeztelenítése szemlélők előtt),
amely utóbbi három szemérem elleni vétséget képez.

Hogy a tettes beteg, azt csak az orvosszakértők
tudják megállapítani, de hogy ily betegségek van-
nak, azt a nyomozó csendőrnek tudnia kell azért,
mert ha a büntettnek az élet rendes körülményei
szerint sem okát, sem célját felderíteni nem képes
s a tettes elmebeteg ember benyomását teszi, kutas-
son a hozzátartozói, környezete, szomszédai, esetleg
háziorvosa kikérdezése útján viselkedése, életmódja
után, hogy az orvosszakértőnek elég adata legyen
annak az eldöntésére, hogy valóban beteg-e az illető,
vagy csak tettet a betegséget, avagy csak jóakarói
fogják reá, hogy beteg.

2. *A büntettes szándéka* a másik csoport, amely a
büntett előzményei közül kiderítendő. Tudjuk, hogy
a bűncselekmények vagy gondatlanságból vagy szán-
dékosan követtetnek el. Sohasem szabad pusztá szóra
elhinni, hogy igaz, ha a tettes azzal védekezik, hogy
nem volt szándéka a büntettet elkövetni, hanem
az után kell kutatni, hogy vannak-e oly jelenségek,
amelyekből arra lehet következtetni, hogy a tettes

akarta a tettet elkövetni, annak eredményét létesíteni. A tettes a szándékát kétféle módon árulhatta el, és pedig:

a) *kifejezett nyilatkozatokkal*. E nyilatkozatok lehetnek vagy írásbeliek vagy szóbeliek.

Írásbeli nyilatkozatok: a fenyegető levelek, a társakkal, orgazdákkal folytatott levelezés, de ide sorolhatjuk a nála talált feljegyzéseket utazásairól, vagy a kifosztandó helyekről, különösen utazó, vásári, vasuti vagy zsebtolvajoknál. Szóbeli úton elárulhatja magát a tettes fenyegetődzésekkel p. o. gyujtogatás, emberölés esetén; lopásnál, rablásnál a helyi viszonyok, az egyének vagyoni viszonyai utáni feltűnő tudakozódással; magzatelhajtásnál a bajok orvoslása utáni kérdezősködéssel;

b) *cselekményekkel*, amelyek arra mutatnak, hogy a bűnös szándék benne megérlelődött, s a büntettre elkészült. Ilyen előkészületi cselekmények: az eszközök beszerzése, mint p. o. fegyverek, mérég, betörőszerszám, tolvajkulcs, pénzhamisítószerszámok. Továbbá előkészület arra, hogy fel ne fedezzék a tettet s a tettest, hamis alibi tanúk szerzése, hamis nyomok előállítás, a végrehajtást akadályozó személyek vagy a házőrző kutya eltávolítása, elcsalogatása, valamint saját magának felismerhetetlenné tétele álarc, átöltözés, az arc elváltoztatása, bekormozása által. Végül a büntett eredményének a biztosítására való előkészület: bűnsegédek, bűnpártolók vagy orgazdákkal való szövetkezés.

III. A büntett következményei.

A büntett nemcsak a sértett egyénen és nemcsak a helyszínén, az elkövetés helyén okoz olyan változásokat, amelyek a bűncselekmény következményeként állottak elő, hanem magán a tettesen s a tettes környezetén is. Ezek azok az áruló jelek, amelyeket

a tettes igyekezni fog tőle telhetőleg eltüntetni, de az vagy nem sikerül teljesen, vagy pedig azok eltávolításában a tettes igen gyakran hibát, a saját szempontjából azt a bizonyos „nagy hibát“ követi el, amely árulójává lesz. A büntettnek ezek a következményei a büntett hatásai a tettesre, s ezek kétfélék: vagy külső következmények a tettes testi életére és a körülötte lévő dolgokra, vagy belső, lelki következmények a tettes lelki világára. Ezeket is külön tárgyalom.

1. *A büntett külső következményei.* Ezek ismét két csoportra oszlanak:

a) *a büntett nyomai a tettes testén, ruházatán vagy egyéb dolgain.* Vegyük figyelembe, hogy a büntett milyen változásokat idézett elő a tettesen: a gyújtogató ruhája megpörkölődött, a gyilkos ruhája véres, ruhaszögleteiben, késén, fegyverén el nem takarított vérnyomok találhatóak, keze karcolásokat, arca karmolást vagy harapást mutat, melyeket az ellene küzdő áldozat ejtett rajta, a pénzhamisító keze a vegyszerektől áztatott.

b) *a tettesnél tárgyak találtattak* és pedig vagy olyanok, amelyek a büntett elkövetésére szolgáltak, vagy olyanok, amelyek a büntett következtében állottak elő, a büntett gyümölcsei, mint p. o. a lopott dolgok, a lopott pénz, amellyel a tolvaj szertelenül költekezik. Ezeket a tárgyakat hívjuk bűnjeleknek; amelyek után a tettes környezetében, lakásán, búvóhelyein mindig kutatni kell és a gyanúsítottat holszerzésük igazolására felhívni, állításai valódiságát kutatni elmaradhatatlan teendő.

2. *A büntett lelki következményei* a tettesre feltétlenül nagyon fontosak; a büntettel gyanúsított egyént, annak viselkedését, a reá nehezedő gyanúokkal szemben a nyomozó csendőrnek mindig meg kell figyelnie, ez azonban igen nehéz dolog és nagy emberismeret szükséges ahhoz, hogy valaki külső jelekből a másik lelkében olvasson. Eredménytel

csak az járhat el és csak az van megóva a végzetes tévedésektől, aki szigorú becsületességgel mérlegeli az eset többi összes körülményeit, s óvakodik attól, hogy rögtön ítéletet mondjon. A csendőr ezenfelül azt is vegye figyelembe, hogy az ő külső megjelenése, fegyveres volta, katonai öltözete és katonai fellépése már magában véve is az emberekre bizonyos erős hatással van és ne tévessze össze a kikérdezett egyén féltékenységét annak bűnös öntudatával.

Ily lelki következményei a büntettnek:

a) *a bűnös öntudat.* Ennek a nyilvánulásai első sorban a nyugtalanság és félelem, a zavart és megzavart viselkedés, a gyanus érdeklődés a büntettről való beszélgetések iránt. Másodsorban a bűnös öntudatra mutat a büntett környékéről való oknélküli eltávozás, a külső oknélküli elváltoztatása p. o. a teljes leberetválkozás, hamis név használata stb.

De ide tartozik, — és pedig mint különösen fontos gyanúok, — a büntett nyomainak eltávolítása, tanuk reábeszélése, hogy így vagy úgy valljanak, hamis tanuk szerzése, ártatlanok ok nélküli vádolása, egyezkedés a sértett féllal. Gyanus néha az is, ha valaki magamagát nagyon erősen mentegeti, különösen, ha még senki se gyanusította. Végül a bűnös-öntudatra vall a beismerés, amely a nyomozó közeg előtt őszintén és kényszer nélkül történik, de az is, ha valaki más egyének p. o. a káros fél előtt beismerete a büntett elkövetését;

b) *a büntett körülményeinek ismerete,* vagyis ha a tettes ismer oly körülményeket, amelyekről csak az tudhat, aki a büntettet elkövette avagy annak részese. Ez a tudat abban nyilvánul meg, hogy a tettes cél nélkül megjelenik a tett színhelyén; vagy néha azért, hogy az ott lefolyó dolgokat megfigyelje, a nyomozás eredményéről értesülést szerezzen, néha pedig azért, mert valami belső ösztön viszi vissza a büntett színhelyére, különösen a gyilkosokat. El-

árulja továbbá a tettes azt, hogy a büntett körülményeiről tud, olykor beszédeivel, úgy a kikérdezése alkalmával, mint a másokkal való társalgás közben. Ezek azok a bizonyos „elszólások“, amelyek felett elsiklani nem szabad, hanem odahatni, hogy a gyanúsított magyarázza meg, hogy honnan tudja, amit előad, s elébe tárni, hogy erről csak akkor tudhat, ha a dologban ő is bűnös.

Végül vannak egyének, akik büntetteikről írásbeli feljegyzéseket is vezetnek, p. o. nagyobbszabásu tolvajok, akik valósággal elkönnyvelik a tetteiket és zsákmányukat is; ily naplókat találtak fajtalankodók birtokában, akik élményeiket jegyezték fel, vagy fényképeken örökítették meg.

A nyomozó csendőr minden esetben fussa át elméjében ezeket a gyanúkokat, tegye őket a saját lelkében mérlegre és gondolkozzék azon, hogy vajjon oly súlyosan nehezednek-e ezek a gyanúsítottokra, hogy bűnössége nem lehet kétséges. Legyen ép oly határozott a következtetéseiben, mint óvatos és gondoljon arra, hogy csak a törvényszegő egyén ellen szabad fellépnie. A mai bünvádi eljárás alapelveül azt szokás emlegetni, hogy inkább szabaduljon kilencvenkilenc bűnös, mintsemhoggy egy ártatlan kerüljön a börtönbe. Ez igaz, de a csendőr hivatását talán inkább akként fejezhetjük ki, hogy kötelessége a társadalom és a köz biztonságát *minden esetben* ép úgy megvédeni a bűnös ellen, mint ahogy kötelessége arra is ügyelni, hogy hivatalos ténykedése által az ártatlan egyén polgári szabadságát ok nélkül meg ne sértse.

TARTALOMMUTATÓ

	Oldal		Oldal
Agyrázkódás	43	Cigány tolvajszokások	134
Akasztási halál nyomai	57	Cselédlopás	136
Alak elváltoztatása	243	Csonttörés	44
Alaptalan vádaskodás	27	Dactyloscopia	258
Alibi tanu	229	Elfogandó egyén lakhelyének	
Alkalmi büntettes	268	kikutatása	238
Arc elváltoztatása	244	Elfogás	236
Behatolás ablakon	119	Elfogás bejelentése a kir.	
Behatolás az ajtón	117	ügyészségnek	237
Behatolás mellék helyiségeken	127	Elfogás időpontja	237
Beismerés	247	Elfogás módja	245
Beismerésre való rábirás	248	Elfogott kísérése	247
Belső sérülések	44	Elmebetegség	283
Bemeneti nyílás szúrt sebnél	46	Előleges vélemény	15
Besugó	215	Emberismeret	16
Besurranó lopás	127	Emlékezés elősegítése	222
Bertillonage	260	Epilepsia	255
Betöréses lopás	112	Éjjeli fényképezés	189
Betörő szakismeretei	115	Éles eszközök	45
Betörőszerszámok	105	Falazás	110
Betörő szokásai	100	Fegyverek megtöltése	82
Bélsár	173	Fegyverek megvizsgálása	90
Bolti tolvaj segédje	112	Fejsérülés a tanunál	224
Botnyom	171	Felhámhorzsolás	38
Bot puska	86	Fényképezés előnyei	187
Börönd felnyitása	130	Fényképezés módja	189
Browning revolver	85	Fényképgyűjtemény	196, 261
Bünjelek keresése	231	Figyelőlap	242
Bünözési okok	282	Fojtások	84

	Oldal		Oldal
Fiatalkorúakkal eljárás	273	Helyszini szemle	155
Gyakorlati kérdések	294	— szemle módja	157
Gyepszforma pénzhamisítá- tásnál	147	Helyszin megőrzése	158
Gyepszöntvény lábnyomról ...	206	Helyszinrajz	174
Gyanúsított kikérdezése ...	247	Hévér betörésnél	120
Gyanúsított személyi adatai	265	Hullaboncolás	80
Gyujtási okok	91	Hullafolt	40
Gyujtó eszközök	98	Hullán ejtett sérülés	41
Gyujtogatás elemi csapásból	91	Idegrázkódás	43
— gondatlanságból	93	Identificatio	256
— szándékosságból	97	Igazoló okiratok	263
— véletlenségből	92	Járás módja	201
Hajszál megőrzése	173	Jelentés	23
Haj színezése	244	Jelentés a nem természetes halálesetről	32
Hamis beismerés	253	Karcolás	39
— fémpénz felismerése ...	149	Kasszabetörés	122
— papirpénz felismerése ...	150	Kettős öngyilkosság	71
— tanúk	227	Keréknyom	171
Harapott seb	43	Kéznyomok	166
Hasrázkódás	43	Kleptománia	138
Hazug tanu	227	Kifejezések pontossága	17
Hátgerincrázkódás	43	Kovásfegyverek	82
Hátultöltő fegyverek	82	Körözés	242
Házak átkutatása	238	Kötél nyomai akasztási halálnál	62
Házi lopás	136	Kötél nyomai zsinegelésnél	62
Házkutatás időpontja	245	Kutatás lakásban	232
Házkutatás módja	232	Kutyanyom	171
Házkutatás sürgőssége	231	Külsérelmi nyomok	37
Ház vázrajza	176	Lancaster fegyver	84
Helyi ismeret	18	Lábnyom felvétele	199
Helyiség vázrajza	176	Lábnyomok lopásnál	113
Helyi viszonyok ismerete lopásnál	102	— tanulmányozása	159
Helyszini fénykép	187	— keresése	161
— ujjnyom	166	Lefauchaux fegyver	84

	Oldal		Oldal
Lopás	99	Országos bírósági vegyész ...	77
Lopás babonából	138	Orvvadász	139
Lólopás	134	Osztrák tanuk	217
Lónyom	172	Öngyilkosság	65
Lőfegyverek	84	— módjai	71
Lőfegyver és lövési seb össze- hasonlítása	48	Öngyilkosok sebei	67
Lőtt sebek	47	Önzsinogelés	62
Lövedék	85	Öreb eltávolítása tolvaj által	104
Lövés száma lőtt sebnél	49	Örtálló lopásnál	108
Lövés iránya	48	Összebeszélés tanukkal ...	229
Lövési távolság	47	P énzhamisítás	146
Lövés nyomai	50	— fényképezéssel	148
M agzatelhajtás	73	— könyomtatással	148
Magzatelhajtás módjai	75	— rézmetszéssel	148
Magzatelhajtó szerek	75	Pénzhamisító	146
Mannlicher fegyver	84	Pénzsajtolás	148
Megfojtás	63	Pisztolyok és revolverek ...	86
Megfulás	64	Prostituált nő	216
Megtévesztés örtálló által ...	108	Pyrománia	98
Mesterséges kar	111	R endkívüli haláleset	34
Metszett sebek	45	Robbanó szerek	96
Mérgek kutatása	81	Rokon tanuk	217
— nemei	79	Rövid zárlat	95
— ismertető jelei	79	Ruházat átvizsgálása	264
Mérgezés	77	S ebek	41
— tünetei	79	S zakál szinezés	244
Munkakönyv	263	Szakértő gyujtogatásnál ...	97
N api sajtó	215	Szakított seb	41
Nem természetes haláleset	32	Szálfegyverek	84
N yomozó levél	242	Szállodai lopás	129
O lló zsebtolvajlásnál	132	Személyazonosság megállá- pítása	256
Orgazda	142	Személyi ismeret	19
Orgazda kinyomozása	144	Személyleírás	265
Orgazdák nemei	143	Személy-motozás	234
Orr elváltoztatása	244	Szimulálás	254

	Oldal		Oldal
Szokásszerű büntettes	267	Ujjnyomat rendszer	258
Szőkevény arcképe	239	Ujjnyom előhívása	209
— leveleinek lefoglalása	241	Ujjnyom felvétele	207
— megfigyelése	239	Üzleti betörés	126
Szűrési csatorna	46	Vadorzó	141
Szúrt sebek	46	Vasuti tolvaj segédje	111
Tanuk egyénisége	225	Vágott sebek	45
Tanu ellentmondása	227	Vásári lopás	134
Tanuk életkora	226	Vázrajz	176
Tanu észlelése	219	Véraláfutás	39
Tanuk felkeresése	214	Véres tárgyak megőrzése	173
Tanu figyelmeztetése	218	Vérnyomok alakja	211
Tanu kikérdezése	216	Vérnyomok felfedezése	163
Tanuk megfigyelése	219	Vérnyom felvétele	210
Tanuk tévedése	220	Vérnyom színe	162
Tanu visszaemlékezése	222	Villámhárító	91
Temetési engedély	32	Vizbefulás	51
Terep vázrajza	176	Vizben talált hulla	51
Termit por	124	— — — boncolása	53
Testi jellegzetességek	264	Vizihulla kivétele	52
Tätoválás	264	Wertheim-szekrény	123
Titoktartás	16	Zárak feltörése	132
Titoktartás tanunál	217	Zúzott seb	41
Tolvaj előkészületei	102	Züllött gyermekek	275
— kémjei	102	Zsebmetszés	131
Tolvajkulcsok	107	Zsebtolvajlás	131
Tompa eszközök	38	Zsebtolvaj lóversenyeknél	133
Tompaélü eszközök	38	— segédjei	132
Több járőr nyomozása	16	— szerszámai	132
Tudakozódás szőkevény után	241	Zsinegelés	61

Források jegyzéke.

Dr. Hans Gross. Handbuch für Untersuchungsrichter. München. 1908.

Dr. Hans Gross. Die Erforschung des Sachverhalts strafbarer Handlungen. München und Berlin. 1909.

Dr. Hans Gross. Lehrbuch für den Ausforschungsdienst der k. k. Gendarmerie. Graz. 1894.

Dr. A. Niceforo — Dr. H. Lindenau. Die Kriminalpolizei und ihre Hilfswissenschaften. Gross-Lichterfelde-Ost. 1910.

Dr. Hans Gross. Encyclopädie der Kriminalistik. Leipzig. 1901.

H. Ortloff. Lehrbuch der Kriminalpolizei. Leipzig. 1881.

Dr. Albert Weingart. Kriminaltaktik. Leipzig. 1904.

Friedrich Paul. Handbuch der kriminalistischen Photographie. Berlin. 1900.

Otto Klatt. Die Körpermessung der Verbrecher und die Photographie. Berlin. 1902.

Dr. Hans Gross. Archiv für Kriminalanthropologie und Kriminalistik című folyóirata.

Dr. E. R. v. Hoffmann. Lehrbuch der gerichtlichen Medicin. Wien u. Berlin. 1903.

Dr. Belky. Törvénytörési orvostan. Budapest.

Dr. H. Marx. Einführung in die gerichtliche Medicin für praktische Kriminalisten. Berlin. 1907.

Dr. Erich Wulffen. Psychologie des Verbrechers. Berlin. 1909.

Dr. P. Pollitz. Die Psychologie des Verbrechers. Leipzig. 1909.

Dr. Arányi. — Dr. Gábor. Az ujjnyomatrendszer. Budapest.